

- 3) W okolicznościach takich jak omawiane w postępowaniu głównym sąd krajowy nie może skorzystać z przepisu krajowego upoważniającego go do tymczasowego utrzymania niektórych skutków przepisów krajowych uznanych za sprzeczne z dyrektywą 2006/112 do czasu dostosowania ich do tej dyrektywy z jednej strony w celu ograniczenia zagrożeń dla pewności prawa wynikających z retroaktywnego skutku tego stwierdzenia, a z drugiej strony w celu uniknięcia zastosowania systemu krajowego poprzedzającego owe sprzeczne ze wspomnianą dyrektywą przepisy.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgia) — Lies Craeynest i in./Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

(Sprawa C-723/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2008/50/WE — Artykuły 6, 7, 13 i 23 — Załącznik III — Ocena jakości powietrza — Kryteria pozwalające na stwierdzenie przekroczenia dopuszczalnych wartości dwutlenku azotu — Pomiar dokonywane w stałych punktach pomiarowych — Wybór odpowiednich miejsc — Interpretacja wartości uzyskanych z pomiarów w punktach pomiarowych — Zobowiązania państw członkowskich — Kontrola sądowa — Stopień kontroli — Uprawnienie do skierowania nakazu)

(2019/C 280/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth VZW

Strona pozwana: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

przy udziale: Belgische Staat

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 TUE i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 288 akapit trzeci TFUE oraz art. 6 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego rozpatrującego wniosek jednostek, na które ma bezpośrednio wpływ przekroczenie wartości dopuszczalnych określonych w art. 13 ust. 1 tej dyrektywy, należy sprawdzenie, czy punkty pomiarowe znajdujące się w danej strefie zostały rozmieszczone zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 1 lit. a) sekcji B załącznika III do wspomnianej dyrektywy; jeśli tak nie jest, to sąd ten może stosować wobec właściwych organów krajowych wszelkie niezbędne środki, takie jak nakaz, o ile jest on przewidziany w prawie krajowym, w celu zapewnienia, aby punkty pomiarowe zostały umieszczone z poszanowaniem tych kryteriów.

- 2) Artykuł 13 ust. 1 i art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 należy interpretować w ten sposób, że do celów stwierdzenia przekroczenia określonej w załączniku XI do tej dyrektywy wartości dopuszczalnej dla średniej obliczanej w okresie roku kalendarzowego wystarczy, by poziom zanieczyszczeń wyższy od tej wartości został stwierdzony w jednym punkcie pomiarowym.

(¹) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 czerwca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-729/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 258 TFUE — Artykuł 49 TFUE — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuł 15 ust. 2 i 3 — Dyrektywa 2005/36/WE — Artykuły 13, 14 i 50 oraz załącznik VII — Swoboda przedsiębiorczości — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Krajowe przepisy dotyczące usługodawców kształcących mediatorów)

(2019/C 280/05)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: M. Tassopoulou, D. Tsagkaraki i Ch. Machairas, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) — Ograniczając formę prawną instytucji kształcących mediatorów do spółek o celu niezarobkowym, które muszą zostać utworzone wspólnie z co najmniej jednej greckiej izby adwokackiej i z co najmniej jednej greckiej izby zawodowej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 15 ust. 2 lit. b) i c) oraz art. 15 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym;
- uzależniając procedurę uznawania kwalifikacji akademickich od dodatkowych wymogów dotyczących treści wymaganych świadectw oraz od środków wyrównawczych bez uprzedniej oceny ewentualnego istnienia istotnych różnic w stosunku do kształcenia krajowego oraz utrzymując w mocy dyskryminacyjne przepisy zobowiązujące osoby, które ubiegają się o akredytację mediatora, posiadające dokument licencyjny uzyskany za granicą lub wydany przez instytucję kształcącą uznaną za granicą po ukończeniu kształcenia w Grecji, do wykazania się doświadczeniem nabytym w co najmniej trzech postępowaniach mediacyjnych, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 i 14, art. 50 ust. 1 oraz załącznika VII do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.3.2018.